

בש"פ 4069/16 - ג'אבר אבו סולב נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 4069/16

כבוד השופטת ע' ברון
ג'אבר אבו סולב

לפני:
המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי
בבאר שבע (כבוד השופט י' פרסקי) מיום 18.5.2016
ב-עמ"י 39097-05-16

עו"ד יונס אלגרינאוי

בשם המבקש:

החלטה

1. לפניי בקשה ליתן רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כבוד השופט י' פרסקי) מיום 18.5.2016 ב-עמ"י 39097-05-16, שלפיה נתקבל ערר שהגישה המשיבה על החלטת בית משפט השלום בבאר שבע (כבוד השופט א' דורון) מיום 18.5.2016 ב-מ"י 37111-05-16.

2. המבקש חשוד כי בצהרי יום 1.5.2016 ביצע, יחד עם אחרים, פריצה לקיוסק בבאר שבע וגנב מתוכו רכוש בעל ערך רב. בשל כך נחשד המבקש בעבירות של פריצה לבניין שאינו דירה, גניבה וקשירת קשר לביצוע פשע. המבקש נעצר ביום 17.5.2016 והובא בפני בית משפט השלום בבאר שבע (כבוד השופט א' דורון). בית משפט השלום מצא כי במסמכים שהציגה המשיבה - מסמך מידע שסומך מב/2 לצד מסמך עדות שסומך מב/3 - אין די כדי לבסס חשד סביר

ביחס למעורבותו של המבקש בפרשה, המצדיק את הארכת מעצרו; ובתוך כך, הדגיש כי חלק מהאמור במסמך העדות (להלן: המקטע) אף מחליש את החשד הסביר באורח משמעותי. ועוד העיר בית משפט השלום כי היה מצופה שלנוכח השיהוי הלא מבוטל בין מועד קבלת המידע המודיעיני בידי המשיבה בסמוך למועד אירוע הפריצה לבין מועד מעצרו של המבקש – תציג המשיבה מידע ראיתי מבוסס יותר. בנסיבות אלה קבע בית משפט השלום כי בהעדר מסוכנות חמורה הנשקפת מהמבקש, ובהתחשב בפעולות החקירה המבוקשות מטעם המשיבה, ניתן לשחרר את המבקש לחלופת מעצר בתנאי מעצר בית בפיקוח ערב, לצד תנאים נוספים. משעתרה המשיבה לעיכוב ביצוע ההחלטה למשך יממה, ובשים לב להתנגדות המבקש, עיכב בית משפט השלום את החלטתו עד לשעה 15:00.

3. עוד באותו יום הגישה המשיבה ערר על החלטת בית משפט השלום לבית המשפט המחוזי בבאר שבע (כבוד השופט י' פרסקי), שמצידו קיבל את הערר. בית המשפט המחוזי מצא כי קיים חשד סביר למעורבותו של המבקש בפרשה שמצדיק את הארכת מעצרו, וכי זה מבוסס לא רק על ידיעה מודיעינית אחת כי אם על ידיעה נוספת המחזקת אותה. כן ציין בית המשפט המחוזי כי המקטע מתוך מסמך העדות לא בהכרח מחליש את החשד, כסברת בית משפט השלום. על יסוד מכלול הנסיבות, כמו גם עברו הפלילי של המבקש, קיבל כאמור בית המשפט המחוזי בהחלטתו מיום 18.5.2016 את הערר, והורה על הארכת מעצרו של המבקש עד ליום 22.5.2016 בשעה 14:00.

4. היום, 19.5.2016, הגיש המבקש בקשה דחופה למתן רשות ערר, שבה פירט את השתלשלות העניינים עד כה. המבקש טוען כי מתקיימות בעניינו נסיבות מיוחדות המצדיקות מתן רשות לערר ב"גלגול שלישי"; טענתו זו מכוונת לסתירה שקיימת לדידו בין קביעות בית משפט השלום ובית המשפט המחוזי בנוגע לשאלה אם האמור במקטע שבמסמך העדות מחזק או מחליש את החשד הסביר, שמכוחו מוצדקת הארכת מעצרו. לצד האמור, מוסיף המבקש וטוען כי בכל מקרה אין הצדקה להארכת מעצרו לתקופה ארוכה של חמישה ימים.

5. לאחר עיון בבקשה למתן רשות ערר על נספחיה, הגעתי לכלל דעה כי דינה להידחות. מדובר בערר ב"גלגול שלישי", וכידוע בבקשות מעין אלו נוהגת אמת מידה מצמצמת הדומה במהותה לזו שהותוותה ב-ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982)). על פי אמת מידה מצמצמת זו, רשות לערור תינתן רק במקרים חריגים שבהם מתעוררת שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית, החורגת מעניינם של הצדדים להליך. כן מדובר במקרים שבהם מתקיימות נסיבות פרטניות חריגות ומיוחדות המצדיקות זאת, כגון פגיעה לא מידתית בזכויות המבקש או אי מתן משקל ראוי לשלום הציבור ולבטחונו (בש"פ 5198/15 אבו ג'אמע נ' מדינת ישראל (27.7.2015); בש"פ 1361/13 מדינת ישראל נ' פלוני (22.2.2013); בש"פ 2173/11 גמאל אל ג'ניני נ' מדינת ישראל (22.3.2012); בש"פ 2786/11 ג'ריס נ' ג'ריס (17.5.2011)). בענייננו, הבקשה אינה עונה על איזה מאמות מידה אלה. עניינו של המבקש אינו מעלה נסיבות חריגות המצדיקות מתן רשות לערור, ואין יסוד לומר שהחלטת בית המשפט המחוזי אינה סבירה או שהיא פוגעת באופן לא מידתי בזכויות המבקש.

סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"א באייר התשע"ו (19.5.2016).

ש ו פ ט ת

עמוד 2

